

Ummæli av Kreppukabarettini hjá Skálkabrosi:

Ein alt ov skjóttur hálvurannar tími

Einki er at taka seg aftur í, at fólk við veikum hjarta, ið ikki tola at flenna hart og leingi, eiga at ansa sær, fara tey at hyggja at Kreppukabarettini – tí hon er stuttlig!

Standandi í einari langari kø – heilt úr gongini á Lærarskúlanum og langt út í tún – hómi eg ein kendan mann eini tíggu ella fimtan fólk framman fyri meg.

Hann er gráligur niður í nakkan, hevur rundar kjálkar og stendur við einum sera skjóttarbeiðandi tannsteytara og dandar upp og niður í knønum – ótolin eftir at sleppa inn í Lærarskúlahöllina at skemta sær eina løtu.

Fyri bert tveimum árum síðani hevði hann kanska ikki verið so grammur at sloppið innar, tí tá hevði tað verið eftir honum og øllum hansara partamonnum og arbeiðsfeløgum í tinginum, fólk ið hevði grinið eftir. Nú hann ikki longur er floksformaður og ikki kemur tinginum nærri enn at vera ulku-bróður, er tað hann, ið grínur eftir hinum...

Men tað varð so sanniliga ikki bert hann, ið slapp at gera fimleik við smilakullu og tí heila, tí so hvørt sum bólkurin Skálkabrosi sendi eina dagsaktuella 'sketch' fyri og aðra eftir beint í solar plexus á teimum 300 áhoyrarum seinnapartin leygarðagin, livdi allur salurin í einum stórum grini.

Her var einki at misfarast í, tí fólk fataði skemtið fult út allan vegin ígjøgnum, og beinagrindin í kabarettini var so væl sett saman, at her var eingin kreppa at hóma – soleiðis reint leiklistarliga.

Ein tann allarbesta var hon um fylgjurnar av sparingunum á landssjúkrahúsinum. Hóast ein gekk hálvdeyður og mól og annar helt um hendið og sóknarongulnum, ið hevði sett seg fastan í hendið, so fingur fólk flent hjartaliga – men pengið var als ikki so veruleikfjart.

Dan Klein skuldi sæð

Og so var tað Dan Klein. Órúgla væl varð hin óndi pennurin á Lýðarsvegi lýstur við sínum sera seigilivaðu og óváttaðu leysatíðindum. Eingin ivi um, at Dan átti sjálvur at sæð kabarettina, so fólk eisini høvdu kunnað

grinið eftir honum, meðan hann var har.

Heldur ikki at gloyma orðabókaprofessarin, ið var so torskilur í sínum tosi, at onkur spurdi hann: »Do you speak english?« Ikki fyrr enn hann skifti frá 'ráðandi málpolitikkini' til vanligt føroysku tálumál, varð hann skiltur. Heldur ikki so langt frá veruleikanum.

Ájú, ájú. Her var sanniliga undirhald í besta klassa hesa løtuna í Lærarskúlahöllini.

Ov nógv hevði verið at farið út í smálutir í ummælinum av hesi fráluku kabarettini, og tað er heldur ikki neyðugt, tí sum ein heild er hon ivaleys tungtvigandi. Heldur eiga fólk sjálv at fara til kabarettina, vilja tey fáa sjón fyri søgn.

Har vóru nevniliga øll mógulig evni til viðgerðar, ið dagliga kunnu øsa fólk upp, so tey ikki eru til at fáa niður á jörðina aftur. Einki at tosa um – brosandir skálkar

arnir halda tað, teir lova, at fólk skulu ikki gráta um kreppuna, men heldur skulu flenna at henni.

Í hvussu er dugdu tey leikandi sera væl at fáa fólk ið í rætta kabarethýrin, hóast tað ikki altíð var so lætt at fæaa hvørt orð við, tá ein sat heldur aftarlaga í salinum. Men tað var meira, tí at fólk ikki fingur afturhald, áðrenn leikararnir vóru famir viðari.

Høvdu teir skula bíðað, til fólk vóru liðug at flenna, hevði kabarettin ikki vart í hálvannan tíma, men helst í báðar tveir ella meir.

Men í hvussu er gekk hesin hálvannar tími sera skjótt – leikarunum til rós.

Serliga má nevast Sjúrdur Skaale, ið við leiklutunum sum Dan Klein og Jan Allan Müller setti prikkir yvir í ið. Heldur ikki er at gloyma Jákup Veyhe, ið enn einaferð endurgav Atla, so ein næstan ikki trúði sínum

egnu eygum og oyrum.

Allir leikararnir vóru við í síðsta nummarinum, ið var ein frálík parodi yvir ein Páll, ið hevði síni *problem* at dragast við. Her var pallurin rættiliga tilgjørdur, men stóð tó lítið aftan fyri ein gott og væl fullmannað Smokie-konsert ella eitt kvöld í Club 20 við Miss Sheilu.

Men eisini hetta skal siggjast og upplivast við einum skálkabrosi!

Og tá hin fyrr so kendi maðurin, ið var graigur niður í nakkan, hevði rundar kjálkar og sera skjóttarbeiðandi tannsteytarar, fór við skelvandi akslum útaftur, var tað ikki tí hann var ótolin. Nei, hann flenti...

Hilmar Jan Hansen

Í kvøld fyri síðstu ferð

Kreppukabarettin hevur higartil verið sera væl móttikin, allastaðni har hon er vorðin framförd – seinast í Lærarskúlahöllini í Havn, har hon hevur verið sýnd fram leygarðagin, tveir ferðir sunnudagin og so í gjørkvöldið.

Við framförsølunum í Havnini hava skjótt eini 2.000 fólk sæð kabarettina, ið fyri síðstu ferð í

Havnini verður framförd í Lærarskúlahöllini í kvøld kl. 20.

Seinni er so ætlanin at fara til Oyrarbakka við kabarettini, men akkurát nær sær framförsølurnar verða, er ikki heilt greitt enn.

Men alto: Fyri síðstu ferð í Havn verður hon framförd í Lærarskúlahöllini í kvøld kl. 20

hj.

Framvegis eingin loysn

Tað hevur enn ikki eydnast skrivstovufólkum og lærarum at sleppa inn á Tekniska skúlan í Havn. Skúlin hevur verið stongdur síðan 3. júlí, tá lásið varð skift út, og síðan hava hvørki stjóri ella starvsfólk kunnað arbeiða á skúlanum. Hetta hendi, meðan stýrisformaðurin var burturstaður.

Landstýrið hevur álagt stýrinum at lata skúlan upp. Sosialurinn royndi í gjár at fáa at vita frá landsstýrinum, um tað hevði frætt nakað aftur frá stýrinum, men Jákup Thorsteinsson, leiðari á skúla- og mentanardeildini, var á fundi

allan dagin.

Søren Pram Sørensen, stýrisformaður, var heldur ikki at hitta í gjár.

Landstýrið hevur eisini álagt stýrinum at sendaser øll skjølina í sambandi við, at nýggjur stjóri varð settur, men tað hevur stýrið ikki gjørt. Sambært regugerð innstillar stýrið, og Landsskúlaráðið setur. Enn hevur eingin uttan stýrið sæð umsóknirnar, men stýrið setti kortini nýggjan stjóra, ið tó ikki er byrjaður. Lærararáðið á skúlanum hevur eisini mótmælt, at tað ikki varð eftirspurt, tá starvið varð sett.

randi

Framhald av síðu 3

sjúkrahúsið um farloyvi í eina viku, sigur Heri Ellingsgaard.

Bert ein partur av øllum

At starvsfólkið fer at halda frið ongari løn er bert ein lítill partur av spariætlanini fyri Klaksvíkar Sjúkrahús.

- Spariingarnar í lønarútreiðslunum fara tilsamans at geva eina millión, sigur Heri Ellingsgaard. Frívikin gevur 500.000 kr. og aðrar 500.000 verða fingnar til vega við umlegging av arbeiðinum, soleiðis at tann samlaða arbeiðstíðin kann setast nakað niður.

Av øðrum tiltøkum kunnu nevast, at báðar deildirnar verða lagdar saman, og at læknabáturin verður seldur.

- Skal ætlanin halda skulu vit hava ein hálda millión fyri læknabátin, sigur Heri.

Higartil er bert eitt tilboð komið uppá báttin, og tað er ikki nóg gott. Men Heri hevur kortini góðar vonir um, at tað fer at eydnast at selja hann fyri rætta prís.

Báturin skal vera seldur í seinasta lagi 1. august.

Ansast skal eftir

Hóast ætlanin nú er klár, og starvsfólkið hevur jattað at halda frið ongari løn, so merkir tað ikki, at alt nú er leyst og liðugt.

- Vit verða noyðdir at ansa væl eftir útreiðslunum dag um dag alt tað, ið eftir er av árinum, endar umsjónarmaðurin á Klaksvíkar Sjúkrahúsi.

s-s-